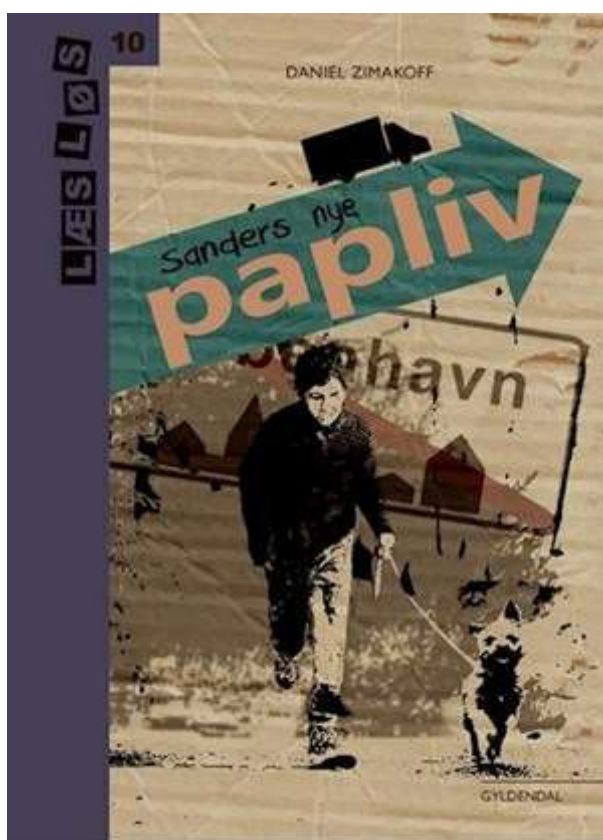

ANMELDELSE LETLÆSNING 6. apr. 2020 | kl. 12:52

Letlæsning kan sagtens være god litteratur

Af: Bent Rasmussen

Det er altid en fornøjelse at læse en velskrevet og veldrejet historie af Daniel Zimakoff, også når lixen er lav.

Fakta

Titel

Sanders nye papliv

Forfatter

Daniel Zimakoff

Pris

225

Sider

83

”Dørene til flyttevognen lukkede med en høj lyd. Jeg så op på huset, mit hjem, som snart ikke var mit hjem mere. Jeg sukkede. Mor havde bestemt, at vi skulle flytte til bøhlandet, og så kunne jeg tigge og råbe. Sådan blev det. Jeg fik en sjælden krammer af Niller. Niller var min bedste ven, men hvor længe holdt det lige, når jeg flyttede flere timer væk?”

Sådan starter Daniel Zimakoffs ”Sanders nye papliv”, der udkommer i ”Læs løs-serien”. Sander er i krise, for han skal sammen med sin mor flytte over til moderens nye mand, til sin nye papfar og papbror (Sanders far døde, da han var tre år gammel). Der er altså dømt nyt sted, ny skole, nye venner og en helt ny familie. Til gengæld er han blevet lovet en hund, men det løfte viser sig at være problematisk, for papbror Sigurd er vistnok allergisk over for hundehår.

På det nye sted møder Sander tidligt den gæve pige Alba, der går i den klasse, hvor Sander skal gå, og hun er en dejlig ligefrem og kreativ kammerat. Hun tilbyder at have den hund, som Sander hurtigt udser sig, boende, så kan Sander bare komme og lufte den, lige så tit han vil. En dag er hunden imidlertid væk fra Albas hus, men med hjælp fra papbror Sigurd finder de hunden i en hule i skoven. Det er roden Ronnie fra klassen, der har sørget for at gemme hunden væk, fordi Sander og Alba åbenbart er kommet med bemærkninger, han ikke kunne lide.

Det er næppe en stor spoiler at fortælle, at historien ender godt. Det ligger ligesom i oplægget: Hunden Halifax får lov til at komme ind i Sanders nye hjem, det ser ud til, at den nysammentømrede familie finder ud af det, det lykkes også for Sander at holde kontakten med kammeraten Niller, og det ser ud til, at han har fået en særdeles god ven i Alba.

Det er også en fornøjelse, at man så åbenlyst satser på litterære kvaliteter i læseletserien ”Læs løs”. Zimakoff ved, hvor det knaser i den moderne familie, og han er mere end god til at fortælle om det – ovenikøbet med stor varme og kærlighed. Og så er han god til at dosere passende mængder spænding i en historie. Mere af den slags, tak!